

ОСОБЕНО МНЕНИЕ
на съдиите Емилия Друмева и Мария Павлова
по Определението на Конституционния съд от 12.10.2004 г. по к.д. № 6/2004 г.

Особеното мнение засяга само т. 2 от диспозитива на посоченото определение, в частта ѝ, с която съдът отклонява по недопустимост искането за обявяване противоконституционност на част от алинея 1 на чл. 207 от НПК.

Съдът се е мотивирал със съображението, че искане “с идентичен предмет” вече е било разглеждано от Конституционния съд /к.д. № 1/1999 г./ и той се е произнесъл по него с Решение № 14/1999 г., поради което въпросното оспорване попадало в хипотезата на чл. 21, ал. 5 от ЗКС и по него не следва да се допуска разглеждане по същество.

Констатираме, обаче, че предметът на новото оспорване на чл. 207, ал.1 не е идентичен с този на предишното дело. Както се отбелязва и в самото определение, сегашната редакция на въпросната разпоредба на чл. 207, ал. 1 от НПК се различава от редакцията ѝ при предишното оспорване. Определението оставя без внимание факта, че замяната на “предварително следствие” с “предварително производство” не е само терминология, нито само друго “наименование на съответната фаза на процеса”, а е промяна, осъществена в рамките на дълбоката концептуална реформа на наказателното производство в сила от 1.01.2000 г. /ДВ, бр. 70/1999 г./, която реформа създаде нова, променена правна среда.

И още нещо. Определението не отчита и факта, че с първата поправка на Конституцията /ДВ,бр. 85/2003 г./ правната фигура “повдигане на обвинението” има вече конституционна уредба – чл. 132, ал. 2 от Конституцията експлицитно я съдържа в рамките на института на магистратския имунитет. Тази нова конституционна уредба без съмнение свидетелства за нова правна обстановка, в която Конституционният съд, чието предназначение и основна функция е да бди за конституционносъобразността на законите, трябваше да допусне разглеждането по същество на чл. 207, ал. 1 от НПК.

12. 10. 2004 г.

Проф. Емилия Друмева

Проф. Мария Павлова